

или я пронизвать отгорѣ надолу, като са устрѣмявать къмь слънце-то, бърже са пренасятъ около този свой великъ центръ, и съ невѣроятна скоростъ стрѣляивать са далечъ въ неизмѣрими-тѣ области на пространство-то, тъй що-то въ нѣкои случаи никога вече са не явявать прѣдъ очи-тѣ на человекѣа.

Въ старо време, суевѣріе-то е гледало на тѣзи блуждающы огнениы мірове съ благоговѣянъ ужась, и ги е считало за личба на морь и война; и дѣйствително, даже и въ по-новы-тѣ времена никое око не е могло спокойно да гледа на огненна-та ивица, провлѣчена на цѣлы милионы мили прѣзъ небе-то, и да наблюдава ексцентрически-тѣ движенія на тѣзи ненормалны предмѣты безъ ужась. Планеты-тѣ съ свои-тѣ движенія внушавать довѣріе. Тѣ вынаги сж видими и вѣрны на назначенны-тѣ тѣмь времена. А пжкъ комета-та, като скитница, явява са внезапно, непрѣдсказанна, и никое знаніе не може да прѣдскаже за пръвъ пжтъ непостоянныи пжтъ; да ли тя ще падне на слънце-то, или ще са удари о една отъ планетны-тѣ системы, или даже ще са блѣсне о наша-та собствена земя, — всичко това остава непознато, до като, слѣдъ достаточно число наблюдения, стане възможно да са исчислятъ элементы-тѣ на орбита-та ѳ.

Прѣди открытіе-то на закона на всемірно-то тяготѣніе, на кометы-тѣ гледали като на ненормалны тѣла, за движенія-та на кои то было съвършено невъзможно да са даде поне каква-годѣ смѣтка. Нѣкои философы ги считали като метеоры, кои-то са запаивать въ предѣлы-тѣ на земна-та атмосфера, послѣ угасвать и на вѣкы исчезать. Другы гледали на тѣхъ като на постоянны тѣла, кои-то обыкалятъ по орбиты далечъ задъ мѣсяца и са заврщятъ слѣдъ дългы но опредѣлены періоды. А кога-то са открыло, че подъ влияніе-то, тѣла-та, кои-то са движатъ, могатъ да описвать всякоя отъ четыре-тѣхъ кривы линіи, кржгъ-тѣ, еллипсиса, парабола-та или хипербола-та, тогазъ изведнажъ са обьяснило, че ексцентрически-тѣ движенія на кометы-тѣ могатъ съвършено да са прѣдставятъ, като са дадѣтъ на кометы-тѣ орбиты съ параболическа или хиперболическа форма, а слънце-то да са постави въ фокуса на тѣзи крива линія. Споредъ тѣзи теорія, комета-та ще става видима, кога са приближава къмь перихелія или къмь най-близко-то си разстояніе отъ слънце-то и тамъ ще са явява съ необыкновенъ блѣскъ и, колко-то повече отива въ далечны-тѣ отъ насъ части на своя-та орбита, постъпенно ще исчезва отъ очи-тѣ ни, като намалява скоростъ-та на движене-то си, и като извършва по-голѣма-та часть на своя огроменъ криволинейнъ пжтъ далечъ задъ предѣлы-тѣ, кои-то сж достъпны на человекеско-то зрѣніе.

Таквазъ была теорія-та на Ньютонѣа, и таквизъ были прѣкрасны-тѣ изводы отъ великыя законъ на природа-та, кого-то той открылъ на свѣта. Той чакалъ съ дълбоко любопытство появленіе-то на нѣкоя блѣскава комета, на коя-то бы могълъ да издири пжтя, съ пълна увѣренность, че наблюдения-та ще подтвърдятъ истина-та на негова-та смѣла хипотеза. За щастіе, негово-то нетърпѣніе скоро было удовлетворено. Въ 1680 год., появила са една много чудна комета, коя-то съ своя блѣскъ и своя-та бързина възбудила най-дълбокъ интересъ въ цѣлъ свѣтъ. Тя дошла отъ области-тѣ на небесно-то пространство, кои-то лежатъ непосредственно надъ